

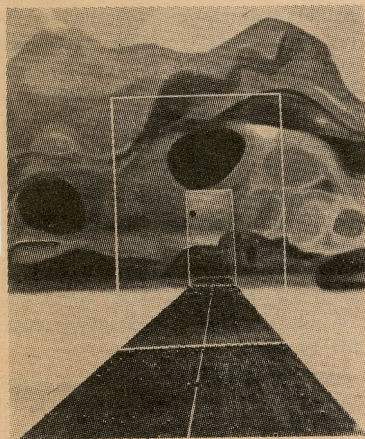
This is just the best I have ever read!

GHT Fredag 14 november 1975. GÖTEBORG. B. Hellebrand

Galleri Galax

NEMESIO ANTUNEZ

Antunez är en chilensk målare med ett långtifrån lättillgängligt bildspråk. I varje fall så länge man försöker ställa honom mot väggen och få besked om vad detta eller detta betyder i hans bilder. Det är man själv som blir ställd mot väggen. Det finns ett slags sko-

ningslös skärpa och klarhet i hans bilder, som handlar inte om ting utan om tankar. Ofta leder en väg, rak som en autostrada med vit mittmarkering rätt in i bilden, och ännu oftare är det so-

tigt mörka bildrummet tätt övertuxet av klungor eller strömmar av mycket små figurer förenklade till något liknande småspik med vita huvuden: människan, växande som ett slags mögel i en värld av plana ytor och räta vinklar. En besatthet av rummet, perspektiviskt öppnat genom rektangulära ramar inåt oändligheten – eller brutalt hejdat halvvägs inne i bildrummet av ett kantställt plan, som också kan vara infekterat av de diminutiva figurerna. Ibland är ramen ett fotbollsmål och figurerna spelare. Bakom denna strängt inrutade värld kan bergskedjor resa sig som moln eller vågor. Och plötsligt står där en dubbelsäng med två sovande någonstans i rummets precisa oändlighet.

Vad allt detta betyder vet jag som sagt inte. Men det berör mig avlägset som någon långt bortifrån kommande poesi eller musik.